

N:r 15.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 aug. 1908

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen » 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Två hemgångna (med fotografier), av J. A. Forslund. — Från Expeditionen. — Till mina medarbetare av P. W. — 20-juli-fonden, av P. W. — Från verksamhetsfältet. — Från Lappland, av J. Öman. — Annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Jag upphör icke att tacka Gud för eder, påminnande därom i mina böner. Ef. 1: 16.

Aposteln säger, att han icke upphör att tacka Gud för dem. Därmed uttrycker han en mycket stor iver och nitälskan. Så heter det t. ex. om Hanna, att hon aldrig var borta från templet, tackande Gud med fastor och böner natt och dag (Luk. 2: 37). Därmed uttrycker Lukas en mycket stor iver hos henne. Paulus upphörde icke att tacka Gud för efesiernas tro och kärlek. Kristus — församlingen, församlingen — Kristus; tron — kärleken, kärleken — tron, därom rörde sig hans hjärtas nitälskan. Han frågade icke efter, vem som var kejsare i Rom. Han frågade icke efter, huru kejsaren mädde. Nej, han frågade efter församlingen, han frågade efter, huru dess medlemmar trodde, och huru de älskade, om de blevo bestående, om de somnade eller höllo sig vakna. Han hade det rätta apostoliska hjärtat.

Om den kristliga kärleken säger Frälsaren: Det är mitt bud, att I skolen älska varandra. — Ett nytt bud giver jag eder, och det är, att I skolen älska varandra. Därpå skola alla förstå, att I ären mina lärjungar, om I haven kärlek inbördes. I Joh. 17 kap. talar han ock om denna de troendes inbördes kärlek och beder Gud, att de måtte varda fullkomnade till ett. Och han fram-

ställer sig själv såsom ett exempel, då han i sin kärlek gick så långt, som han säger med orden: ingen har större kärlek, än att han låter sitt lif för sina vänner. Aposteln Paulus beskriver också kärleken i 1 Kor. 13 kap. och visar, att allt, vad vi annars kunna berömma oss av, är intet, om vi sakna den rätta kristliga kärleken. Ja, han säger, att om han kunde tala med människors och änglars tungor, om han gäve alla sina ägodelar åt de fattiga, om han låte sin lekamen brinna, men saknade kärlek, så vore han intet. I Uppenbarelseboken se vi, hur Frälsaren berömmar församlingsläraren just i Efesus för allehanda goda ting. Men till slut klagar han och säger: Jag har det emot dig, att du har övergivit din första kärlek (Uppb. 2: 4). Och när så hade skett, då hjälpte icke allt det andra.

Låt oss därför bedja Gud om en sådan tro, som verkligen föder av sig kärlek och kärlek till *alla* heliga, så att vi älska dem bara därför, att de tillhöra Jesus Kristus. Låt vara, att den och den är en konstig människa, en skröplig människa, men se, han tror kanske på Kristus, därför bör jag älska honom. Låt vara, att han är en i många stycken okunnig och vilsefarande människa, men se, han tror på Kristus, därför skall jag älska honom. Se, sådan är den rätta kärleken, *Kristi* kärlek.

Men det gives också en allmänlig kärlek, en kärlek till alla människor, som Petrus talar om. Men det är icke denna kärlek, aposteln Paulus här tänker på.

Det närmaste kännetecknet på de troende är det, att de älska de heliga, de troende. Den som berömmar sig av tron på Kristus Jesus, men icke älskar de heliga, hans berömmelse är utan tvivel falsk, och det vore bättre, att han förstode, att han ingen kristen är.

Aposteln Paulus tackar *Gud* för deras tro och kärlek. Ty han visste, att det var alltsammans Guds verk. Gud är den, som verkar i eder både vilja och gärning efter sitt goda behag, säger han annorstädes. Av oss själva äro vi icke förmögna till tro och kärlek, utan det är Gud, som verkar allt. Därför när vi se en människas fast och orubblig i tron, brinnande i kärleken och full av nit att verka Herrens verk, så skola vi säga: »Gud vare tack, Gud vare lov!» Ty det är Guds verk.

Men hur kommer det till, att det hos den ene och den andre är så stor åtskillnad? Jo, det kommer därav, att den ene mer tätt håller sig till Jesus, den andre däremot är mer slarvig i det avseendet. Därför sjunga vi i en sång:

Drag mig, o Herre kär,
Närmare dig;
Drag mig, o Gud, till dig.
Närmare dig!

Låt oss tänka allvarligt på denna sak. Att du kanske rätt ofta är svag och kall, det råder icke Gud för, utan det har sin grund i något fel hos dig, att du icke håller dig tätt till Jesus. Men att du är varm och brinnande, det är Guds verk. Och det har kommit till stånd hos dig, därför att du hållit dig tätt till honom.

Om du befinner dig i ett stort rum och i ett av rummets hörn finns en kakelugn, så kan det dock vara ganska kallt, där du står, om du står långt från kakelugnen. Men du skyller icke på kakelugnen, därför att du fryser. Går du däremot närmare kakelugnen, så blir du varm, och då berömmar du icke dig själv, för att du blev varm. Att du blev kall, när du stod långt ifrån kakelugnen, det var din skuld, men att du blev varm, när du kom kakelugnen närmare, det var kakelugnens förtjänst. Så kunna vi lätteligen förstå, hur det förhåller sig med tron och kärleken. Om du står på avstånd från Herren Jesus, så blir följen, att din tro blir slapp, din ande domnar och din kärlek kyles av. Det är ditt fel. Men kommer du närmare Jesus, så blir din tro upplivad, din kärlek värmd och din kraft stärkt. Och det är hans förtjänst. Därför tackar nu aposteln Gud för det goda, som han såg hos församlingen i Efesus.

På samma sätt säger han i brevet till filipperna, såsom vi förr framhållit: Jag tackar min Gud vid all min hågkomst av eder. Och i första brevet till tessalonikerna säger han på samma sätt: Vi tacka Gud alltid för eder alla, påminnande därom i våra böner. I andra brevet säger han på samma sätt: Vi äro pliktiga att alltid tacka Gud för eder, mina bröder, såsom det är tilbörlikt, emedan eder tro övermåttan tillväxer samt kärleken förökas hos var och en av eder alla till varandra. Och i Rom. 1: 8 tackar han Gud, därför att församlingens tro omtalades i hela världen. Överallt, vart han kom, fick han höra talas om de troende i Rom. Och det uppfyllde honom med glädje och tacksamhet till Gud.

Men låtom oss stanna ett ögonblick för självprov-

ning. Hur skulle det vara, om aposteln Paulus komme till våra församlingar eller skreve till dem? Skulle han då kunna säga eller skriva: »Jag tackar Gud för den församlingen»? Eller skulle han kunna säga: »Jag tackar Gud för eder *alla*, emedan jag hör, huru eder tro tillväxer, och huru kärleken hos var och en av eder alla överflödar»? Må vi tänka på den saken. Må var och en av oss tänka därpå för sin egen del. Om Paulus skreve om mig, skulle han då kunna säga: »Jag tackar Gud för din skull, då jag ser din tro och den kärlek, du har till de heliga»? Skulle han göra det? Låt oss icke halka över en sådan fråga. Det är verkliga hjärtefrågor. Så sade Frälsaren till Simon Petrus: Simon, Jonas son, älskar du mig? Och då Petrus svarade: Herre, jag har dig kär, sade han: Simon, Jonas son, har du mig kär? Han släppte icke den saken så hastigt. Samma frågor riktar han även till oss. Vad svarar du? Huru är det?

Men nu säger aposteln vidare: *Påminnande därom i mina böner*. Ack, den käre aposteln! När han bad, så påminde han Gud om församlingen i Efesus och sade: »Käre Gud, tänk på församlingen i Efesus; se vilken tro de hava, se vilken kärlek som brinner i deras hjärtan». Det är ju barnsligt talat, men det är ofantligt älskligt talat. Det är skada, att det i vår vanliga översättning står *ihågkommande* eder i mina böner. Ty så säger aposteln icke, utan *påminnande*. När han talar med Gud om dem, så påminner han Gud om församlingen i Efesus. Och sammalunda om andra församlingar. »Gud, glöm dem icke!» Detta gjorde han icke därför, att han fruktade, att Gud skulle glömma dem, utan därför att hans faderliga hjärta var sådant, att han icke kunde låta bli att bedja för dem, bedja att Gud skulle komma ihåg dem, följa dem och bevara dem i tron och kärleken.

En fader och moder, som ha barn borta i främmande land, följa dem med sitt hjärta, påminna Gud om dem, dagligen bedjande för dem. Ett sådant faderligt sinne vill Herren också finna hos alla rätta och sanna lärare.

Aposteln bad för dem, och han uppmanade församlingarna, att de även skulle bedja för honom. Detta är något, som vi alltid skola komma ihåg. Bed aldrig utan att därvid bedja även för församlingen. Ju mer du beder för församlingen, desto mer skall du lära att älska henne. Men glömmar du att bedja för församlingen, då svalnar snart din kärlek till henne. Församlingen är i alla fall Kristi brud. Och för vem skulle vi bedja om icke för Kristi brud? Herren Jesus beder själv, där han sitter på faderns högra sida, för sin församling, skulle vi då glömma att bedja för henne? Nej, nej! Men har du varit försumlig och glömsk hittills, så glöm det icke härefter, utan börja nu att allvarligt bedja Gud för församlingen. Förbönen har en verklig makt med sig. Då de troende bedja för varandra och alla bedja för församlingen och församlingen beder för de enskilda medlemmarna, så blir förbönen ett band, som sammanknyter dem, en kanal genom vilken andliga gåvor meddela sig från den ene till den andre, från den enskilde till församlingen och från församlingen till den enskilde. Det är alldeles som det går till i en kropp. Kraft och liv flöda ur kroppen till de särskilda lemmarna

och från de särskilda lemmarna strömmar även livskraft tillbaka till kroppen. När en lem lider, lida alla lemmarna med. När en lem är skadad, inverkar det på hela kroppen. När alla lemmarna äro friska, då är hela kroppen frisk.

Låt oss därför flitigt bedja för församlingen. Låt oss särskilt bedja för församlingens lärare, såsom Paulus uppmanar församlingarna att bedja för honom. Vi skola icke tro, att församlingsläraren är något annat än en rätt vanlig människa, en medlem i församlingen han såsom de andra. Om någon behöver förböner, så är det han, i synnerhet när han skall framträda och tala Guds ord. Därför skall du aldrig komma till predikan utan att bedja för predikanten. Du skall icke tänka: det går nog för honom min bön förutan. Ja, det kan nog hända, att det går för honom din bön förutan, men vad du själv får, din bön förutan, det blir en annan fråga. Därför skall du bedja för predikanten och veta, att det beror på Guds givande, vad han skall få att säga. Och vad du för egen del skall få av det han säger, det beror på, vad du behöver och beder om. Därför bed, jag upprepar det, *bed* för predikanten. Predikanterna behöva förbön. Ty de äro svaga människor, utsatta för många frestelser, som andra i allmänhet icke hava att kämpa med. De äro utsatta för många andliga faror, som de andra icke mycket behöva gruva sig för. Därför hör om igen: bed för predikanten. Jag talar av erfarenhet, ty jag är också predikant. Och när du ser fel hos honom, skall du bedja bort det. Det är det rätta sättet, och det håller vid makt det rätta förhållandet mellan predikanten och församlingen. Det tjänar till Guds ära och till både predikantens och församlingens väl. Mången kan t. ex. tycka, att predikanten är felaktig på det eller det sättet, och han kanske klandrar honom för det. Men han tänker aldrig på att gå till Gud och bedja, att *han* må avhjälpa felet. Sådant är icke bra. Om predikanten skall bära församlingen på sitt hjärta, så skall församlingen även bära predikanten på sitt hjärta, på sina bönearmar. Många, många kristna komma att höra Guds ord, utan att de tänka på att bedja för predikanten. Och det är mycket illa. Huru är det med dig? Är du en av dem?

P. W.

Rom. 3: 5—8.

vv. 5, 6. Av aposteln ord i v. 4 såg det ut, som ville han säga, att Guds rättfärdighet blir förhärsligad genom människans orättfärdighet. Ty sannfärdigheten och troheten är rättfärdighet, liksom trolösheten är orättfärdighet. Men då frågas: är det icke orättfärdigt av Gud att straffa det, som tjänar till att förhärsliga honom?

Paulus talar »efter människosätt» d. v. s. så som han tänker, att en vanlig människa skulle tala.

Men han avvisar med avsky (v. 6) en sådan fråga. Det är otänkbart, att Gud, som skall döma världen, skulle vara orättfärdig. All världens domare *måste* vara rättfärdig, därför *måste* ock allt, som han gör, vara rättfärdigt, även om vi icke kunna förklara det.

Här kunna tillämpningar göras i oändlighet. Huru ofta sker icke sådant, som kunde föränleda en människa att fråga: finnes det verkligen en rättfärdig Gud? Här kunna synder och laster florera och de gräsligaste brott ske, utan att Gud synes bry sig därom. Där kunna rättfärdiga människor få genomgå de gruvligaste lidandena, utan att Gud synes fråga efter dem. Tänk på Jobs historia, på Josef, som blev såld till Egypten, kastad i fängelse, anklagad för det nesligaste brott o. s. v. Läs ock Ps. 73: 1—19. Därför böra vi tåligt lida, förvisade att Guds gärningar *måste i allt* vara rättfärdiga, och att det, när *slutet* kommer, om icke förr, skall varda inför alla människor uppenbart, att så är.

v. 7. Paulus anför ett annat bevis. Fienderna menade, att Gud skulle fördöma honom såsom en syndare, därför att han enligt deras tanke predikade lögn. Men, säger aposteln, om människors lögn skulle tjäna till att förhärsliga Gud, då skulle ju även *min* lögn göra det, och huru skulle då Gud kunna fördöma mig? Skulle jag icke i stället ha lön för, att jag förhärsligat honom? Var och en måste ju inse orimligheten i sådant tal. Nog är det sant, att rättfärdigheten framstår bjärtare genom motsatsen mot orättfärdigheten. Men däri ligger ingen ursäkt för orättfärdigheten.

v. 8. Om det i verkligheten vore så, att *synden* tjänade till att förhärsliga Guds rättfärdighet, då vore det ju bäst att leva i synd, ty att förhärsliga Gud, det måste ju vara rätt.

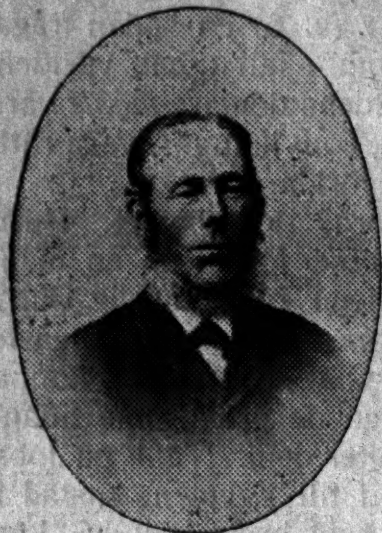
Men de som så tänka och handla, de ha fördömmelse att vänta, och deras dom är rättvis. Varje förnuftig människa måste inse det.

P. W.

En bedjande moder.

Möjligheterna av ett kristligt inflytande äro oberäknliga, t. ex. det inflytande, som ett kristligt hem utövar på sina medlemmar. En troende man, som länge varit borta från sitt föräldrahem, upptagen av sin tjänstgöring, talar om ett besök i sitt gamla hem. I det rum, som anvisats honom till sängkammare, var en dörr, som han öppnade, och framför sig hade han en scen, som framlockade tårar i hans ögon. I den lilla kammaren, som var där innanför, stod en stol, och framför den låg en kudde, vilken bar djupa märken efter knäfall. Tydligen var detta en bönekammare, och sanningen stod genast klar för honom. Han blickade nu in i sin älskade moders helgedom, där hon bedit in alla sina barn i Guds rike. Vilken helig plats var icke detta! Vad skulle följden bliva, om varje kristligt hem över hela världen hade en sådan helgedom, vars bönepall dagligen fuktades av kärlekens tårar och vars knäkudde bure djupa spår efter knäfall!

Två hemgångna.

Per Jonsson.

Per Jonsson föddes och dog på en och samma plats, nämligen Knåda i Ofvanåker. Hans liv faller inom tiden 18 juli 1842—17 augusti 1907. Han var vid sitt fränfalle fyllda 65 år.

Per Jonsson kom redan i unga år till tro på Herren Jesus. Han var en av de 13 personer, som på själva juldagen 1880 bildade Ofvanåkers friförsamling. Året därpå blev han vald till dess föreståndare. Denna befattning innehade han till sin död eller i 27 år. Under hans krafts dagar var hans inflytande stort. Någon säger om honom, att hans vilja var i det närmaste en oskriven lag i hans vänkrets. Han var kvick och fyndig samt ägde ett varmt hjärta. För sitt rena liv och sin oförvitliga vandell var han högt aktad av alla.

Stilla var hans liv, stilla var ock hans hädanfärd. Det sista han sade till sina närmaste var, att han ej behövde någon annan än Jesus. Och så fick han gå att mottaga den trogne tjänarens härliga lön.

Olof Käller.

Olof Käller föddes i Värmland på ett bruk, som heter Gustafsström, den 9 febr. 1830 och fick hembud den 16 sistlidne mars. Han hade således hunnit till ganska hög ålder eller 78 år. Han var spiksmed till yrket. Blev vid 30 års ålder förd till tron på Herren och kom kort därefter från Dalarne hit till Helsingland. Han bodde här på åtskilliga platser, tills han 1870 kom till Åsveden, där han sedan vistades.

År 1881 bildade han Åsvedens friförsamling och blev dess föreståndare till sin död. En av hans söner säger om honom, att han var en ivrig forskare i Guds ord, ville tränga djupt in i dess sanningar och uppmanade de troende att göra detsamma.

Missionsförbundet och Helsinglands Ansgariiförening hade i honom en varm vän. Från sjukbädden sände han Ansgariiföreningen och dess predikanter en hjärtevarm hälsning. Och ännu så sent som i januari mottog undertecknad ett uppmuntrande brev från honom.

Hans sista stunder voro mycket sköna. Dödsbudet kom på morgonen den 16 mars. Sedan han tagit farväl av de sina, sade han till sin åldriga maka: »Vi mötas hos Jesus» och tillade: »Det är ljust», varpå rösten svek honom. En av sönerna läste Ef. 1: 7. Han vinkade bifall och så — var han över. Frid över hans minne!

J. A. Forslund.

Missionsföreståndarens resor. Under den gångna månaden var vår missionsföreståndare i tillfälle att för några få dagar vila i kretsen av de sina efter det myckna arbete, som så strängt upptagit hans tid under hela vintern och våren. Vilan blev dock icke synnerligen lång. Han är redan sedan en vecka tillbaka ute på resor igen. För en hel serie av möten äro platser bestämda.

Må Herren styrka och hjälpa honom under dessa ansträngande resor.

Missionsföreståndaren till kyrkomötet. Sålom redan torde vara bekant genom den allmänna tidningspressen, har vår missionsföreståndare, lektor P. Waldenström, av Jönköpings läns elektoror blivit vald till ledamot av kyrkomötet. Med hänsyn särskilt till den viktiga frågan om bibelkommissionens arbete äro vi för vår del mycket glada åt detta val.

Offerdagen den 12 juli. Vi hoppas att inga av våra läsare taga till misstycke, om vi än en gång påminna om denna offerdag, som av konferensen blev beslutad. Själva den 12 juli, missionsdagen, är nu längesedan gången, och vi ha mottagit åtskilliga medel, som den dagen insamlades. Men på många platser var man icke i tillfälle att då upptaga kollekten, varför vi vilja påminna om, att det ännu icke är försent att göra det. Vi äro verkligt i behov av allt det understöd vi kunna få.

»20-julifonden.» Vår missionsföreståndare, lektor P. Waldenström, har bestämt, att den fond, som överlämnades till honom på hans 70-års dag, skall bära detta namn, och att räntan av fonden skall tillfalla gamla predikanter eller deras änkor.

Vi vilja härmed fästa våra vänners uppmärksamhet därvid, att fonden tills vidare står öppen, så att de, som önska deltaga, men som trott, att det möjligen varit för sent, ännu ha tillfälle därtill. Medel ämnade för fonden kunna sändas antingen till grosshandlare G. Stockman, Handtverkaregatan 9, Stockholm, eller till Svenska Missionsförbundets expedition.

Kvartalsmöte i Sollefteå. Vårt första kvartalsmöte för detta verksamhetsår kommer att hållas i Sollefteå den 13 och 14 september. Då både ordföranden och sekreteraren äro förhindrade att närvara har styrelsen uppdragit åt predikant Joh. P. Johansson, Stockholm,

som ock är medlem av styrelsen, att närvara och leda mötet. Utom honom komma missionärerna Sköld, Lindström och Wandel samt distriktsförest. Johansson att deltaga.

Inspektion av missionen i Lappland. Enligt styrelsens av konferensen godkända förslag kommer Missionsförbundets sekreterare att under september månad inspektera vår mission i Lappland.

Resan börjar den 4 sept. och räcker hela månaden ut, under vilken tid alla våra missionsplatser i Västerbottens lappmark komma att besökas.

En viktig sak och ett säkert hjälpmedel. Med glädje märka vi, att det, som nämnes i någon av våra tidningar, uppmärksammas av våra vänner i landet. Omtala vi t. ex., att vi behöva penningar för något ändamål, strax börja sådana att inflyta från skilda håll. Nu vilja vi påminna om en känd och viktig sak. Det blir riksdagsmannaval i höst. Och då vi veta, att bönen är ett säkert hjälpmedel, även när man behöver en god styrelse, regering eller riksdag, så säga vi: *Glömmen icke att bedja om goda, visa riksdagsmän!* Bönen sker i det tysta. Den frambäres ofta hemligen av fadern, modern, tjänarinnan eller barnet. Den åstadkommer icke så mycket buller som det övriga, vi göra, men den verkar kraftigt. »Det stort sker, det sker tyst». Vi äro vissa på, att de hemliga bönerna, som uppstego från tusentals hem, hade mycket att skaffa med den fred, som slöts mellan arbetsgifvare och arbetare i juli månad. Låt oss tacka för, vad vi fått, och bedja om en hel skara av lugna, visa riksdagsmän åt det skönaste land i världen: vårt eget, älskade fosterland.

Till mina medarbetare

i Pietisten beder jag att få säga ett hjärtligt tack för deras vänliga ord i senaste nummer av tidningen. På samma gång hälsar jag med glädje alla Pietistens vänner, som stödjade mig med sina förböner. Ja, vi behöva varandras förböner.

Allt vårt är uselhet,
Dock ryggas ej barmhärtighet,
Gud vare lov för det.

Att Pietistens vänner bedit för mig på min 70-årsdag, det förstår jag. Tack, tack. Mellan 2 och 3 hundra telegram och brev fick jag också, fulla av kärleksfulla välönskningar. Tack, tack! Ära vare Gud för allt! Tiden härefter är kort. Låtom oss verka, medan dagen är. Det enda vi skola få igen på den yttersta dagen, det är, vad vi gjort för Herren, och då skall ingen ångra, att han gjort eller offrat för mycket.

Upp, du Guds folk i Sveriges land, upp till kamp mot otro och synd, upp till kamp för Jesu namn och själars frälsning!

Gäffe d. 27 juli 1908.

Broderligen
P. W.

20-juli-fonden.

Det var en stor överraskning för mig, att man för att hedra mig på min 70-års-dag samlat en fond, som sagda dag uppgick till 8,000 kronor, men som sades alltjämt växa genom gåvor, som fortfarande inkomma.

Då denna fond överlämnades till mig genom Missionsförbundets vice ordf., byggmästaren N. J. Bengtson, så anmodades jag att giva densamma ett namn och bestämma dess användning. Med anledning därav förordnar jag härmed, som följer:

1. Fonden skall heta »20-juli-fonden».
2. Fonden skall förvaltas av Svenska Missionsförbundet.
3. Fondens avkastning skall läggas till understödsfonden för ålderstigna predikanter och predikanterers änkor.

Må Gud välsigna alla våra predikanter, gamla och unga, sitt namn till pris.

P. Waldenström.

Gäffe 27 juli 1908.

Gestriklands kristna ungdomskonferens, som hölls i Torsåker den 28 sistlidne juni, lämnade, sedan konferensomkostnaderna täckts och 50 kr. undantagits till arrangeringskostnader för nästa års konferens, ett överskott av 300 kr. till ungdomens hednamiSSION.

Ett stort ungdomsmöte hölls vid Hammarn, strax utom Hjo, söndagen den 12 juli. Mötet var besökt av mycket folk. Talare vid mötet voro red. C. Boberg, Östergren från Alingsås och Hjærtqvist från Stockholm. En sångkör anförd af K. Sannfrid, Hjo, bidrog att höja högtidligheten. Mötet var synnerligen lärorikt och uppbyggligt för både gamla och unga. Måndagen den 13 juli höll red. Boberg i Betelkapellet i Hjo föredrag om Luther och reformationen, vilket var mycket intressant och åhördes med stor uppmärksamhet.

En verklig högtidsdag var söndagen den 19 juli för Trollhättans evangeliska missionsförsamling, då den i samband med missionsmöte hade glädjen att få hälsa sin predikant, Klas Nilsson, som i vår slutat sina studier vid Missionsskolan, välkommen. Möten hölls både på för- och eftermiddagen i det med flaggor och blommor smakfullt dekorerade missionshuset, som var fullsatt med uppmärksamma åhörare. Talare voro distriktsföreståndare Hansson, folkskollärare Larsén, Göteborg, Rosén, Stubbered, m. fl. Mötet präglades av en mycket god och kraftig ande och avslutades med ett kort tal av Nilsson.

Ett större missionsmöte hölls den 19 juli i Rönninge villastad. Bland talarna märktes prins Bernadotte, d:r P. Hedström och pastor Lindhagen från Stockholm.

Rimbo missionsförening har ett litet vackert missionshus i närheten av järnvägsstationen. Under sommaren har den låtit måla det, så att det blivit riktigt snyggt. Med anledning därav hölls ett missionsmöte eller en invigningsfest i detsamma den 26 juli. Predikanterna Th. Schedin, C. Lindén och K. J. Gustafsson talade Guds ord både på för- och eftermiddagen. Direktör S. Nygren avslutade mötet och manade hjärtligt och allvarligt till uppoffring för missionen. På förmiddagen upptogs kollekt för missionshuset och på eftermiddagen för hednamissionen. Den senare gick till 80 kr. och sändes till Svenska Missionsförbundet.

Lutherska missionsföreningen i Stockholm har beslutat kalla predikant J. A. Lindberg från Hedemora till biträdande predikant inom södra församlingen.

Gottländska Missionsförbundets stora ungdomskonferens hölls i Roma söndagen den 26 juli. Distriktsföreståndare Nordqvist, missionär J. Sköld, predikant Bohman, Visby, pastor Pihl från Amerika m. fl. höllo föredrag.

Nordqvist framhöll, att konferensens mål var att samla människoskaror till att lova Gud och uppbyggas av hans ord. Bohman talade om rättfärdighet, missionär Sköld om missionens framgångar under 100 år och pastor Pihl om de kristliga ungdomsrörelserna i Amerika o. s. v.

Konferensen var talrikt besökt. På eftermiddagen var det minst 3,000 deltagare. Åhörarna lyssnade med intresse på de sakrika föredragen. God sång och musik förekom även. Kollekten gick till 520 kr. Dessutom fick missionär J. Sköld 140 kr. i mindre poster tecknade å en lista för Kina.

Ett stort evangeliskt ungdomsmöte hölls den 26 juli vid Sköfde i Dunkehallsskogen. Ungdomen samlades i tusental för att lyssna till evangeliets predikan. Vädret var strålande vackert. Föredrag höllos av Gullberg, Genander och Ohldén. Sedan mycket gott framburits genom de olika föredragen och sångerna, talade Ohldén till sist över Matt. 6: 22, 23. Det vart en gripande predikan, som avhördades under andlös tystnad av den väldiga skaran. Är ditt öga ofördärfvat, så är din kropp ljus, men om ditt öga är ont, så är din kropp mörk. Talaren framhöll, huru olika människorna döma, beroende på »deras öga». Bryggaren och brännvinsbrännaren: och med dem många andra säga, att säden och potatisen »förädlas», då dessa Guds gåvor göras till fördärvbringande drycker. Men vi se saken annorlunda, vi säga, att gåvorna fördärvas, och det är rätt sagt. I de andliga livsrörelsernas början sade många, att de voro folket till fördärv och undergång, och man ville med all makt förkväva och förhindra dem. De sågo saken så. Vi säga om dessa rörelser, att de ha varit vårt folks lycka och till oberäknelig välsignelse. Talaren vädjade till den troende ungdomen att troget

fylka sig under Jesu banér och följa hans ljus, samt tåligt bära all försmädelse för hans namns skull, ty upprättelsens och belöningens dag kommer. »Den mig tjänar», sade Jesus, »honom skall min fader ära».

Kraftigt och välljudande, till stor uppbyggelse, sjöng den stora sångkören mellan talen. Då den nu till sist sjöng den vackra »Glorysången» glänste tårarna i många ögon. Ja, det var ett härligt möte, så kände vi alla, och fulla av tacksamhet till Gud skildes vi åt med ett ljust och glatt minne för hela livet meddelas oss.

Örebro läns kristliga ungdomsförbund hade fri-luftsmöte på Stora Holmen den 26 juli. Föredrag höllos av distriktsföreståndare Ungerth, d:r Henrik Berg, pastor C. A. Nilsson från Amerika, riksdagsman Karl Otto, Fritz Pettersson och folkskollärare R. G. Gustafsson. Ämnet för d:r Bergs föredrag var: »Hemmet». Som hemmets fiender framhöll han: dryckenskap, den fria kärleken, lyxen och den dåliga litteraturen. Mötet var talrikt besökt och skall helt visst vara till stor välsignelse för dem, som hade tillfälle att vara med.

Avskedsfest hölls i Örbyhus nya missionshus söndagen den 26 juli för predikanten A. Nilsson. Han har i vår utgått från Svenska Missionsförbundets Missions-skola och antagit kallelse som predikant i Hallstahammar, Västmanland. Festen var väl besökt och präglades av djupt allvar. På förmiddagen predikade N. P. Isaksson och B. Hübinette.

På eftermiddagen börjades festen av församlingsföreståndaren Johannes Andersson, varefter J. A. Nilsson höll sin avskedspredikan. Som text hade han valt Joh. 14: 1—3. Tänkesspråk lämnades av Hübinette, C. Nilsson och J. Andersson. En liten penninggåva överlämnades till Nilsson och hans fru, som båda äro födda här på orten. Under tårar tackade Nilsson församlingen och befolkningen. Mätte Gud rikligen välsigna vår broder, som vi väl behöft här, på hans nya plats skrives till Pietisten.

Stort ungdomsmöte hade Frikyrkliga Ungdomsförbundet i Medelpad anordnat i den natursköna parken vid Vifstavarf söndagen den 26 juli. Föredrag höllos av missionär Margara Ter Asaturianz, distriktsföreståndare C. F. Nyström, pastor O. Dahlberg, predikanterna M. W. Danielsson, G. Hjelm, J. Hellström samt distriktsföreståndare Aug. Johansson.

Mellan föredragen sjöng en större sångkör, sammansatt av flera sångföreningar, goda och medryckande sånger. Den stora folkskaran lyssnade med berömvärd stillhet till både föredrag och sång. Och säkert är, att de flesta, både unga och gamla, medförde en rik behållning av andlig välsignelse från detta möte.

Vid den enskilda konferensen valdes styrelse och fattades flera viktiga beslut rörande den kristliga ungdomsverksamheten inom Medelpad. Även beslöts, att ungdomsförbundet skulle hålla sitt nästa årsmöte den sista söndagen i juli 1909.

Söndagsskolemöte hölls i Elimkyrkan i Åmål den 25 och 26 juli. Mötet på lördagen var avsett för söndags-

skollärare och började kl. 3 e. m. Efter samtal över tvenne frågor hölls lärorika föredrag av skollärarne O. Fr. Thegerström från Linde och E. Schödin, Åmål. Den förre talade om behandlingen av texten i söndagsskolan och den senare om disciplinens betydelse.

På söndagen hölls barnpredikan kl. 9 f. m. och möte för äldre kl. 11 f. m. samt predikan av E. Andén och O. Fr. Thegerström.

Efter middagsrasten fortsatte mötet med samtal och föredrag om söndagsskolans betydelse för barn och ungdom, om den kristna församlingen och missionen och avslutades med ungdomsmöte på kvällen.

Järnvägsmännens missionsmöte, det 27:de i ordningen, hölls den 25—27 juli i Halmstad. Intresset för dessa möten visar sig alltför stort bland Sveriges troende järnvägsmän. Herren till pris hava de ock fått vara såväl dessa som de troende på de platser, där mötena hållits, till stor välsignelse. Säkert hava ock flera blivit genom dessa möten förda från mörker till Guds underbara ljus.

Mötet, som hölls i den med flaggor och grönt festligt smyckade Immanuelskyrkan, var dels enskilt för järnvägsmän, dels offentligt, därvid som talare uppträdde förutom ordf., förrådsförvaltare Modig från Eskilstuna, samt sekr., stationsinspektör Gustafsson från Torshälla, m. fl. järnvägsmän, pred. Friman samt pastor Ronimus från Viborg i Finland, representant för de troende järnvägsmännen i detta land. Denne, för öfrigt präst i Lutherska statskyrkan, är m. fl. av staten anställd för verksamhet bland järnvägsfolket. Han framförde ock dessas hjärtliga hälsningar till mötet. Samtidigt med mötet i Immanuelskyrkan predikades av järnvägsmän på alla de övriga frikyrkliga lokalerna i staden. Må Herren i nåd välsigna det utsädda ordet.

På måndagen företogs utfärd till Stadsberget, där även ett livligt och uppbyggligt friluftsmöte hölls. Nästa möte hålles i Söderhamn sommaren 1909.

A. S—én.

Köpmannabro missionshus, Dalsland, invigdes söndagen den 26 juli under stor tillslutning av besökande.

Invigningstalet hölls av predikant B. Finnström från Vänersborg, som till text valt Esaias 66: 1, 2 och Kr.-bok 20: 13. Vidare hölls under f. m. tal av hrr A. Ahlberg och S. H. Oldin.

På e. m. var missionsfest anordnad, varvid som talare uppträdde hrr K. Axelsson från Tösse, J. Balder från Bäckefors och Josef Larsson från Animskog.

Avslutningstalet hölls av Finnström.

Sångare och musikanter från Mellerud bjödo på god sång och musik.

Det nya missionshuset har ett vackert och centralt läge mellan stationen och slussen samt inrymmer en större samlingssal med sittplatser för omkring 200 personer och dessutom vaktmästarebostad på 1 rum och kök.

Kostnaden har uppgått till 3,000 kr., varå den lilla församlingen vid invigningsfestens början hade en skuld av 1,300 kr., men vilken genom kollekter och gåvor under söndagens möten nedbringades med omkr. 350 kr.

Tomt till missionshuset har handl. Alfr. Jerdén upplåtit på 50 år, de 10 första åren utan arrendeavgift.

En präktig orgel hade missionsförsamlingen fått som gåva mottaga av ägaren av Köpmannabro ångsåg, grosshandlaren N. C. Jensen i Karlstad.

Köpmannabro missionsförsamling bildades förra året av predikant B. Finnström och handlande A. Ahlberg från Mellerud. Medlemsantalet i densamma har sedan bildandet ökat från 7 till 15. Ordförande är inspektör Josef Sjöman.

Det lilla stationssamhället visade sitt gillande och intresse för missionsförsamlingens verksamhet genom talrikt besök vid söndagens möten och stor offervillighet vid de därvid upptagna kollekterna samt genom allmän flaggning meddelas Pietisten.

Välkomstfest hölls i Immanuelskapellet, Sundbyberg den 31 juli för predikanten A. Rosén med familj. Tal hölls av predikant J. Nyrén, Stockholm, d:r Burström, agent Gillberg m. fl.

Red. A. P. Larsson, den i vida kretsar kände publicisten, söndagsskol- och nykterhetsvännen, fyllde söndagen den 3 dennes 60 år.

Korså missionsförening firade sin 25-åriga tillvaro söndagen d. 19 juli medelst ett större missionsmöte. Som talare tjänade utom föreningens egna predikanter And. Liljenstrand, Svärdsjö, och L. J. Widlund, Söderbärke. Herrens kraft förnams till frälsning och uppbyggelse. Mycket folk från angränsande trakter öfvervar mötet.

Från Lappland

skriver J. Öman:

Det var till stor uppmuntran för mig att i sommar få besöka konferensen, mina vänner i Vessland samt min bror och hans församling i Krylbo.

Sedan jag kom hem, har jag varit med om tre missionsmöten.

Det första mötet hade vi här i Gunnarn. Det var synnerligen högtidligt att få ha detta i vårt nya missionshus. Ordet predikades av Gerdlund, Landin, Jonsson, Lindberg och undertecknad. Mycket folk var samlad och lyssnade uppmärksamt till predikan, bön och sång. Genom auktionen, kollekten och serveringen inbringades omkring 165 kr. för missionskassan.

Andra mötet hade vi i Panträsk. Folk från när och fjärran samlades. Predikanterna voro Jonsson, Lindberg och undertecknad. Några avfallingar fingo ett stygn i hjärtat och frågade, vad de skulle göra. För missionen insamlades något över 30 kr.

Tredje mötet hölls i Långvattnet. Jag har varit med om många möten förr i denna by, men aldrig har så mycket folk varit samlad som nu. Detta var så mycket mera betecknande, som någon för ej så länge sedan påstått, att vi därefter ej skulle få något folk på våra möten. Gerdlund, Lindberg, Sparrman och undertecknad tjänade med ordets predikan. Något över 100 kr. insamlades för missionen.

Första mötet hölls den 4—6; det andra den 11—13 och det tredje den 18—20 juli.

Hjärtliga hälsningar till alla, som jag var tillsammans med under min resa! Gud välsigne dem och sitt verk i Lappland!

Plan för missionssekreterare Wilh. Sjöholms resa i Västerbottens lappmark.

September.	
Den 12, 13 Åsele.	Den 24 Gargnäs.
» 15 Wilhelmina.	» 26—28 Malå.
» 16 Tresund.	» 29 Norsjö.
» 17 Stensele.	» 30 Vormträsk.
» 18—20 Gunnarn (pred.-möte).	
Oktober.	
Den 1 Rusksele.	Den 2—4 Lycksele.

PROGRAM

för

Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte i Sollefteå

den 13—14 september.

Söndagen den 13 sept.

Kl. 10	f. m. Bön och bibelläsning av predikant E. Palmér
» 10,30—11,15	» Predikan av predikant J. P. Johansson.
» 11,15—12	» Missionsföredrag om Kina av missionär J. Sköld.
» 12—1	» Missionärsavskiljning.
» 1—4	e. m. Middagsrast.
» 4—4,45	» Föredrag av missionär A. E. Vandel.
» 4,45—5,45	» Samtal över ämnet: Den kristna församlingens uppgift.
» 5,45—6,30	» Föredrag om missionen i Kongo av C. J. Lindström.
» 8	» Ungdomsmöte med omväxlande sång och föredrag av missionär J. Sköld m. fl.

Måndagen den 14 sept.

Kl. 10,30	f. m. Bön och bibelläsning av distriktsföreståndare Aug. Johansson.
» 11—11,54	» Predikan av missionär C. J. Lindström.
» 11,45—12,30	» Föredrag om söndagsskolan av predikant J. P. Johansson.
» 12,30—1	» Nattvardsgång.
» 1—4	e. m. Middagsrast.
» 4—4,45	» Predikan av missionär C. J. Lindström.
» 4,45—5,30	» Ungdomsföredrag av missionär J. Sköld.
» 5,30	» Avslutning av predikant J. P. Johansson.

Predikantmötet för 7:de distriktet hålles i Salemskyrkan i Karlskoga den 10—13 sept. 1908.

Börjar första dagen kl. 5 e. m.

Frågor samt anmälningar om logi insändas före den 15 augusti till predikanten K. A. Ekman, Karlskoga.

Enoch Olsson.

Evangelist- och söndagsskollärarekurs hålles i likhet med föregående år även i år i Örebro med början tisdagen den 3 november. Unga troende män från olika delar av landet hälsas hjärtligt välkomna.

Stor efterfrågan från församlingar och andra platser efter evangelister.

Fri bostad lämnas så långt som möjligt. Anmälan sker hos någon av undertecknade före den 15 oktober.

Skriv efter prospekt så fort som möjligt.

E. Ungerth.
Distriktsföreståndare.

E. F. Holmstrand.
Predikant.

Örebro.

I Svaneholms nya missionshus hålles invigningsfest sönd. den 30 augusti. Som talare väntas pred. Samuel Johansson från Göteborg, pastor Karl Andersson från Amerika samt undertecknad med flera. Allmänheten inbjudes.

Enoch Olsson.

Predikantmöte hålles i Brärlund, Bjurholm, den 18—20 september med början första dagen kl. 10 f. m. Predikanter och församlingstjänare inom Västerbotten (distriktet 1 B) inbjudas vänligt. Anmälan om logi under mötet och ankomsttid till Hörnsjö järnvägsstation göres före den 8 september till Israel Olsson, Brärlund, Hörnsjö. Frågor för mötet insändas till undertecknad vid samma tid.

L. A. Holmström.
Adr.: Umeå.

Söndagsskolemöte hålles i Säfvar missionshus den 29—31 augusti med början första dagen kl. 6 e. m. Kongomissionären C. J. Lindström m. fl. främmande predikanter medverka. Alla äro välkomna.

L. A. Holmström.

Västergötlands Predikantförbund har sitt årsmöte i Tibro tisd. och onsd. den 25 o. 26 augusti.

Styrelsen.

Övningskurser för söndagsskollärare och andra troende unga män och kvinnor, vilka intressera sig för söndagsskolan, hållas i Limhamn den 2—5 september och i Svedala den 9—12 september med början första dagarna kl. halv 8 e. m. Kurserna ledas av söndagsskolmissionären, folkskollärare J. A. Wallendorff och avslutas med offentliga möten i Limhamn söndagen den 6 september och i Svedala söndagen den 13 september, då föredrag hållas av Wallendorff och undertecknad m. fl.

Kristianstad i aug. 1908.

O. N. Thomson.

Konferensen i Södertälje kommer, om Gud vill, att i år hållas fr. o. m. onsdagen den 16 september kl. 11 f. m. t. o. m. lördagen den 19 september kl. 1 e. m.

Teol. doktor W. H. Griffith Thomas från Oxford och flera svenska predikanter hava lovat medverka.

De som ämna besöka konferensen torde skriftligen anmäla sig hos: Konferensbyrån, Södertälje, för erhållande av medlemskort à 1 krona, vilket sändes mot postförskott. I denna anmälan torde även uppgivas, huru många rum och sängplatser som önskas samt från vilken dag. Konferensbyrån träder i verksamhet den 1 september.

Stockholm i augusti 1908.

O. Bernadotte.

Karl Fries.
Efr. Sandblom.

Teodor Lindhagen.
K. A. Wik.

Obs! Förändrad tid! Predikantmötet i Limhamn framflyttas till den 27 o. 28 augusti. Predikantförbundets sammanträde hålles den 26 kl. 10 f. m. Frågor kunna ännu insändas.

Styrelsen.